

Alkuperäinen dokumentti: Venäjän metsätalousviraston internetpalvelu
http://www.rosleshoz.gov.ru/docs/mpr/27/Prikaz_MPR_RF_ot_16_07_2007_N_183.pdf

Vahvistettu
Venäjän luonnonvaraministeriön päätöksellä
N 183, 16.07.2007

METSÄNUUDISTAMISSÄÄNNÖT

I Yleistä

1. Nämä metsänuudistamissäännöt (jatkossa Säännöt) on laadittu Venäjän federaation metsälain § 62 (Federaation laki N 200-FZ, 4.12.2006) (Venäjän federaation lainsäädäntökokoelma 2006, N 50, § 5278) (jatkossa Venäjän federaation metsälaki) mukaan ja ne määrittelevät metsänuudistamisvaatimukset kaikilla Venäjän federaation metsäalueilla.
2. Metsänuudistamisen tavoitteena on uudistaa hakattuina, kuolleita ja vahingoittuneita metsiä. Metsänuudistamisen on turvattava metsiköiden uusiutuminen, metsien biologisen monimuotoisuuden sekä hyödyllisten tehtävien säilyminen.
3. Metsänuudistaminen tapahtuu luontaisesti, viljelemällä tai näiden kahden tavan yhdistelmänä <*> (jatkossa metsänuudistamismenetelmät).
<*> Venäjän federaation metsälaki § 62 osa 1
Luontainen metsänuudistaminen (jatkossa luontainen uudistaminen) tehdään metsänuudistamista edistävien toimenpiteiden avulla: säilyttämällä metsäpuulajien alikasvosta metsiköiden hakkuiden, kivennäismaan paljastamisen, aidoituksen jne. yhteydessä (jatkossa luontaisen uudistamisen edistäminen).
Keinollinen metsänuudistaminen (jatkossa metsänviljely) toteutetaan viljelemällä metsiä kylvämällä, istuttamalla, pistokkaista tai siemenistä.
Yhdistetty metsänuudistaminen (jatkossa yhdistetty uudistaminen) tapahtuu luontaisen uudistamisen ja metsänviljelyn yhdistelmänä.
4. Metsänuudistamisesta huolehtivat:
  - a) puunkorjuuta varten vuokratuilla metsäpalstoilla ao. alueiden vuokralaiset; <*>
<*> Venäjän federaation metsälaki § 62 osa 2
b) metsäpalstoilla, tämän kohdan alakohdassa "a" mainittuja alueita lukuun ottamatta, valtiovallan viranomaiset, paikallisen itsehallinnon elimet Venäjän federaation metsälain pykälissä 81 – 84 määriteltyjen toimivaltuuksien puitteissa.
5. Metsänuudistamista tehdään hakkuuaukoilla, metsäpaloalueilla, aukeilla aloilla, aukoilla ja muilla mailla, jotka eivät ole metsäkasvillisuuden peitossa tai jotka soveltuvat metsänuudistamiseen.
6. Metsänuudistamista silmällä pitäen hakkuuaukot, metsäpaloalueet, aukeat alat, aukot ja muut maat, jotka eivät ole metsäkasvillisuuden peitossa tai jotka soveltuvat metsänuudistamiseen, inventoidaan vuosittain, jolloin niillä kasvavan alikasvoksen tai taimikon kunnan perusteella määritellään metsänuudistamistavat näiden sääntöjen mukaan. Tuolloin inventoidaan erikseen luontaisen uudistamisen, metsänviljelyn tai yhdistetyn metsänuudistamisen alle kuuluvat metsäpalstat.
7. Uudistettavat maat inventoidaan valtiollisen metsärekisterin tietojen, metsätalouden suunnittelumateriaalien sekä erityisten tutkimusmateriaalien perusteella ja hakkuualan (leimikon) käyttöönoton yhteydessä.

8. Metsänuudistamistoimenpiteet tehdään jokaisella uudistettavaksi määrätyllä metsäpalstalla metsänuudistamissuunnitelman mukaan.

Metsänuudistamissuunnitelmassa on oltava:

- metsäpalstan sijainnin kuvaus (metsätoimialueen (puistometsän) ja sen osan nimi, kvartaalinumero, leimikkokuvionumero, palstan pinta-ala)
  - metsäpalstan luonnon- ja ilmasto-olojen kuvaus (mm. pinnanmuodostusta, hydrologista tilaa, maaperää jne. koskevat tiedot)
  - hakkuuaukon kuvaus (kantojen määrä pinta-alayksikköä kohden, tilanne hakkuutähteiden ja maapuun keräyksen jälkeen, maaperän heinittymisen ja kivennäismaan paljastumisen aste jne.)
  - alikasvoksen ja taimikon kuvaus (puulajijakauma, puiden keskimääräinen ikä, keskimääräinen pituus, puiden ja pensaiden määrä pinta-alayksiköllä, niiden sijainti alueella, metsiköiden kunto ja kunnan arviointi jne.)
  - perustelut suunnitellun metsänuudistamistavan käytölle ja uudistettavien metsien puulajijakauman valinnalle
  - metsänuudistamistöiden ajankohta ja tekotapa
  - uudistettavien metsien arviointikriteerit, joiden perusteella metsänuudistamistyö voidaan katsoa loppuunsaatetuksi (ikä, puulajijakauma, keskimääräinen pituus jne.)
9. Istutusmateriaalin kasvattamiseen ja metsänviljelyyn käytetään viljelyvyöhykesuosittelun mukaisia siemeniä, jotka vastaavat Federaation siementuotantolain N 149-FZ, 17.12.1997 (Venäjän federaation lainsäädäntökokoelma 1997, N 51, § 5715) asettamia vaatimuksia.
10. Metsänuudistamiseen käytettävän istutusmateriaalin sekä metsänuudistamisen yhteydessä luotujen, metsäkasvillisuuden peittämiin maihin liitettävien taimikoiden on muuttujiltaan oltava näiden sääntöjen liitteen 1 vaatimusten mukaiset.
11. Teollisuuspäästöjen, virkistyskäytöstä aiheutuneen rasiuksen, haitallisten eliöiden ja muun haittavaikutuksen vahingoittamisessa metsissä metsänuudistamistapojen on turvattava mainittujen haittatekijöiden suhteen kestävien metsiköiden muotoutuminen.

II

Luontainen uudistaminen

12. Luontaista uudistamista edistetään seuraavilla toimenpiteillä:
- metsiköiden tärkeimpien puulajien (jatkossa pääpuulajien) latvuston suojassa uudistuneen elinkelpoisen, kyseisissä luonnon- ja ilmasto-oloissa uuden metsikön muodostamaan kykenevän puustosukupolven (alikasvos) säilyttäminen, alle kaksivuotisia puukasveja (luonnontaimia) ei alikasvoksessa oteta huomioon
  - elinkelpoisten arvokkaiden puulajien muodostamien metsiköiden hyvin juurtuneen ja pääpuulajien muotoutumiseen vaikuttavan, yli 2,5 metrisen puuston (taimikoiden) säilyttäminen metsiköitä hakattaessa
  - taloudellisesti arvokkaiden puulajien muodostaman alikasvoksen hoito aloilla, jotka eivät ole metsäkasvillisuuden peitossa
  - kivennäismaan pinnan paljastaminen
  - uudistusalojen aitaaminen
13. Taloudellisesti arvokkaiden puulajien muodostaman alikasvoksen säilyttämistoimet tehdään hakkuiden aikana. Tällöin hakkuut tehdään etupäässä talvisaikaan lumenpinnalta käyttämällä sellaisia hakkuutapoja, jotka turvaavat metsän taloudellisesti arvokkaan alikasvoksen ja taimikon säilymisen tuhoutumatta ja vahingoittumatta vähintäänkin sen määrällisyydenä kuin leimikon käyttöönoton yhteydessä on määritelty. Hakkuiden jälkeen metsäpuiden säilynyttä alikasvosta ja taimikkoa hoidetaan siten, että alueelta poistetaan hakkuutähteet, katkenneet ja vahingoittuneet metsäkasvit.
14. Metsiköiden hakkuun yhteydessä on säilytettävä männyn, sembramännyn, lehtikuusen, kuusen, pihdan, tammen, pyökin, saarnen ja muiden arvokkaiden puulajien muodostamien metsiköiden alikasvos ja taimikko asianmukaisissa luonnon- ja ilmasto-oloissaan.

Metsän pääpuulajien alikasvoksen suojelemiseksi ympäristön epäsuotuisilta tekijöiltä, metsiköiden tarvittavan puulajijakauman paremman kasvun ja muotoutumisen turvaamiseksi hakkuuaukoilla säilytetään sivupuulajien (vaahteran, lehmuksen ja muiden) alikasvos sekä pensaslajit kokonaan tai osittain.

Havupuumetsiköiden elinkelpoisen alikasvoksen ja taimikon ominaisuuksia ovat tuuhea neulasto, neulasten vihreä tai tummanvihreä väri, huomattava määrä oksakiehkuroita, terävä tai kartiomainen latvus tai keskimääräisen tuuhea latvus, jonka osuus on 1/3 rungon pituudesta ryhmissä kasvavissa puissa ja 1/2 rungon pituudesta yksittäisten puiden kohdalla, sekä se, että viimeisten 3 – 5 vuoden pituuskasvu ei ole kärsinyt, latvakasvaimen kasvu ei ole pienempi kuin latvuston ylemmän osan sivuoksien kasvu, suorat vahingoittumattomat rungot, sileä tai pienisuomuinen kuori ilman jäkäläkasvustoa.

Havupuumetsiköissä maapuun päällä kasvava alikasvos ja taimikko voidaan em. tunnusmerkistön täyttyessä katsoa kuuluvan elinkelpoiseen kasvustoon, jos maapuu on jo hajonnut ja alikasvoksen juuret ovat tunkeutuneet kivennäismaahan.

Hietamaalla kasvavissa männiköissä kuusialikasvos säilytetään, jos kuusi ei laske puuston laatua ja puuntuotoskykyä. Mänty- ja kuusimetsiköiden uudistamisen yhteydessä alikasvos säilytetään hakkuualalla tarvittaessa maaperän suojaamista sekä kestävien ja hyvin puuta tuottavien mänty-kuusimetsiköiden muotoutumista silmällä pitäen.

Jaloja lehtipuita* kasvavien metsiköiden alikasvos on elinkelpoista, kun lehdet puhkeavat latvuksiin normaalisti ja rungot ovat kehittyneet hyvin niin pituudeltaan kuin halkaisijaltaankin.

Haitallisten eliöiden vioittama, heikosti kehittynyt ja hakkuussa vahingoittunut alikasvos on poistettava puunkorjuutöiden päätyttyä.

Kaikkien puulajien alikasvos jaetaan:

- pituuden mukaan kolmeen kokoluokkaan** : matala (alle 0,5 m), keskimittainen (0,6 – 1,5 m) ja korkea (yli 1,5 m). Säilytettävä taimikko huomioidaan yhdessä korkean alikasvoksen kanssa.
- tiheyden mukaan neljään luokkaan: harva (alle 2 000), keskitiheä (2 000 – 8 000), tiheä (yli 8 000 kasvia hehtaarilla)
- uudistusalueella sijainnin mukaan kolmeen esiintymiskategoriaan (alikasvoksen esiintyvyys: inventointialojen määrään suhde kasveineen koealalle tai leimikolle perustettujen inventointialojen kokonaismäärään verrattuna, ilmoitetaan prosenteissa): esiintyy tasaisesti – esiintyvyysprosentti on yli 65 %, esiintyy epätasaisesti – esiintyvyysprosentti on 40 – 65 %, esiintyy ryhmittäin - vähintään 10 pientä tai 5 keskikokoista ja isoa yksilöä elinkelpoisesta ja sulkeutuneesta alikasvoksesta.

Poimintahakkuiden yhteydessä on inventoitava ja säilytettävä metsän latvuston katveessa oleva alikasvos ja taimikko kokonaan riippumatta niiden määrästä, elinkelpoisuudesta ja sijainnista uudistusalueella.

Metsiköiden käyttöönoton yhteydessä avohakattaviksi määrätyillä alueilla eritellään yli 1 hehtaarin metsäpalstat, joilla kasvaa luontaisen uudistamisen takaava määrä taloudellisesti arvokkaiden puulajien alikasvosta ja taimikkoa sekä ne palstat, joilla hakkuiden päättymisen jälkeen on tehtävä metsänuudistamistoimia.

Kun alikasvoksen pituus vaihtelee, on inventoitaessa eroteltava pituusryhmät.

Alikasvoksen määrän määrittämiseksi käytetään muuntokerrointa matalan ja keskikokoisen alikasvoksen muuntamiseksi korkeaksi. Matalaan alikasvokseen sovelletaan kerrointa 0,5, keskikokoiseen 0,8 ja korkeaan 1,0. Jos alikasvos on sekalaista, metsänuudistamisarviointi tehdään luonnon- ja ilmasto-oloja vastaavien pääpuulajien perusteella.

Sembramännyn sekä vuoristometsissä myös tammen ja pyökin alikasvos on inventoitava ja säilytettävä pääpuulajina kaikkien hakkuumenetelmien yhteydessä riippumatta alikasvoksen määrästä ja sijainnista leimikolla ja metsikön puulajijakaumasta ennen hakkuita.

Alikasvoksen ja taimikon inventointi tehdään sellaisilla menetelmillä, joilla on mahdollista määritellä niiden määrä ja elinvoimaisuus korkeintaan 10 % virheellä.

Kaikissa tapauksissa on merkkausalajoilla ja laskentalinjoilla ehdottomasti noudatettava ennakolta määritellyjä uudistusalojen välisiä etäisyyksiä. Alle 5 hehtaarin lohkoille perustetaan 30, 5 – 10 hehtaarin hakkuupalstoille 50 ja yli 10 hehtaarin hakkuupalstoille 100 inventointialaa.

Kääntäjän huomautus:

* Kovat lehtipuut "tverdolistvennye porody" valkopyökki, pyökki, tammi, saarni, valeakasia, jne.

** Venäjäksi kokoluokka tässä yhteydessä "kategorija krupnosti", joka jakautuu "melkij", "srednyj" ja "krupnyj".

15. Luontaisen uudistaminen edistäminen uudistusalan aidoituksen avulla suunnitellaan ja toteutetaan niissä tapauksissa, jolloin on vaara, että villi- tai kotieläimet vahingoittavat ja tuhoavat puukasvien taimia ja alikasvosta.
16. Luontaista uudistamista edistetään paljastamalla kivennäismaa sellaisilla uudistusaloilla, joilla on taloudellisesti arvokkaiden puulajien siemenlähteitä (alueeseen rajoittuvia metsiköitä, yksittäisiä siemenpuita tai siemenpuuryhmiä, yhden puulajin muodostamia siemenpuuryhmiä ja metsäkaistaleita hakattavan metsikön latvuston katveessa puuston tiheyden ollessa korkeintaan 0,6).

Kivennäismaa on paljastettava sellaisena vuonna, jolloin metsiköiden siemensato on tyydyttävä tai runsas. Paras aika kivennäismaan paljastamiselle on ennen metsäpuiden siementen varisemisen alkamista.

Työ tehdään käsittelemällä maa maanmuokkauskoneilla, kemikaaleilla tai polttamalla riippuen maaperän rakenteesta ja kosteudesta, heinäkavillisuuden tuuhteudesta ja korkeudesta, kärkekerroksen paksuudesta, kivennäismaan pinnan paljastumisasteesta, siemenpuiden määrästä ja metsäpalstan muista ominaisuuksista.
17. Luontaisen uudistamisen edistämistoimenpiteiden katsotaan olleen tehokkaat, jos tulokset ovat näiden sääntöjen liitteessä 2 alikasvoksen tiheydestä annettujen ohjeiden mukaiset. Luontaisen uudistamisen edistämistoimenpiteiden tulosten tehokkuus arvioidaan kahden vuoden kuluttua töiden tekemisestä.
18. Sellaisissa metsissä, joissa taloudellista toimintaa on rajoitettu, mm. kansallispuistojen, luonnonpuistojen ja muiden vastaavien alueella olevissa metsissä, luontaisen uudistamisen tukitoimenpiteet voidaan toteuttaa vain, jos ne eivät ole alueiden suojelumääräysten vastaisia.
19. Kun alikasvosta on näiden sääntöjen liitteessä 2 mainittua määrää vähemmän, on alikasvosta täydennettävä metsänviljelyn tai yhdistetyn uudistamisen avulla.
20. Ne uudistusalat, joilla puulajien luontainen uudistaminen on ollut tehokasta, liitetään metsäkasvillisuuden peittämiin maihin.

III

Metsänviljely ja yhdistetty uudistaminen

21. Metsänuudistaminen suoritetaan metsänviljelynä, kun luontaista uudistumista ei voida taata tai kun yhdistetty uudistaminen ei ole arvokkaiden puulajien kohdalla taloudellisesti tarkoituksenmukaista, sekä metsäpalstoilla, joilta viljelymetsät ovat kuolleet.
22. Valmisteltaessa metsäpalstaa metsänviljelyä varten tehdään toimenpiteitä, joilla luodaan suotuisat olosuhteet kaikkien myöhempien teknologisten vaiheiden läpiviemiseksi, metsäpalovaaran vähentämiseksi ja viljelymetsän kunnon parantamiseksi.
23. Metsäpalstan käsittelyyn kuuluu:
  - metsäpalstan tutkiminen
  - metsänuudistamisen suunnittelu
  - metsäpalstan käyttöönotto
  - linjojen merkkäminen tulevia viljelyrivejä tai maanmuokkauskaistaleita varten, koneellisen työn suhteen vaarallisten paikkojen merkintä
  - uudistusosalta raivataan koko pinta-alalta (täysraivauksena) tai kaistaleittain (osittaisraivauksena) maapuu, kivet, ei-toivottu puukasvillisuus, pienet kannot ja kuivuneiden puiden rungot
  - kantojen poistaminen tai niiden madaltaminen siten, etteivät ne estä metsäkoneiden kulkua
  - metsäpalstan pinnan tasoittaminen, maanparannustöiden tekeminen, rinteiden pengerrystyöt
  - haitallisten maaperäeliöiden torjunta
24. Metsäpalstan tutkimisen yhteydessä määritellään sen kunto ja sopivuus metsiköiden kasvatusta varten, taloudellisesti arvokkaiden metsäpuulajien elinvoimaisen alikasvoksen ja taimikon määrä ja sijainti, maapuun ja hakkuutähteen määrä, kantojen määrä ja korkeus, metsäkoneiden käyttömahdollisuudet palstalla, maaperän haitallisten eliöiden esiintymistiheys, täsmennetään metsäkasvillisuusolot sekä määritellään metsänviljelymenetelmä.
25. Metsäpalstan käyttöönoton yhteydessä metsänviljelytöiden suunnittelua varten palstalla tehdään geodeettinen mittaus kytkemällä palsta kvartaalin rajoihin, teihin ja muihin pysyviin kiintopisteisiin.
26. Kun hakkuualoja valmistellaan metsäviljelyä varten, on pidettävä huolta hakkuumahdollisuuksista.

Kun maapuu raivataan pois täydellisesti, ei-toivotun puukasvillisuuden pienet rungot, pienet kannot ja kivet siirretään palstan rajoille tai kerätään kasoihin.

Kun metsäpalstan raivaaminen täydellisesti ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista, palsta raivataan vain osittain erilevyisinä kaistaleina.

27. Metsäpalstaa raivattaessa ja kantoja nostettaessa on huolehdittava maaperän ylimmän kasvuvoimaisen kerroksen säilymisestä.
28. Maanmuokkausmenetelmät valitaan metsänviljelyä suunniteltaessa luonnon- ja ilmasto-olojen, maaperätyyppin ja muiden tekijöiden mukaan.
29. Maanmuokkaus tehdään koko metsäpalstalla (täydellinen maanmuokkaus) tai sen osalla (osittainen maanmuokkaus) mekaanisesti, kemiallisesti tai lämpökäsittelyn avulla. Päämenetelmä on mekaaninen maanmuokkaus koneita käyttäen.
30. Täydellinen mekaaninen maanmuokkaus voidaan tehdä sellaisilla metsäpalstoilla, joilla ei ole esteitä koneiden työskentelylle (kun rinteet ovat alle 6 astetta jyrkkiä, eikä alalla ole vedestä ja tuulesta johtuvaa maaperäerosiota).
31. Osittainen mekaaninen maanmuokkaus toteutetaan käyttämällä kaistaleittaista metsäaurausta, kivennäismaan paljastamista tai maaperän kuohkeuttamista kaistaleilla tai uudistusaloilla, kyntämällä vakoja tai ojia, tekemällä pieniä kohoumia (kerrostumia, harjuja, harjanteita, kumpuja) ja kaivamalla kuoppia.

Kun maanmuokkauksen yhteydessä kynnetään vakoja tai muokkaus tehdään kaistaleittain, on varmistettava että vaot ja kaistaleet ovat suoria ja sijaitsevat rinnakkain.
32. Avohietikot on tarvittaessa sidottava tekemällä pensas- tai ruohokasveista kulisseeja, asettamalla mekaanisia suoja (levyjä, oksia, kaisla- tai olkinippuja jne.), valamalla pinnalle liimaavia aineita tai muulla tavoin.
33. Vuoristo-olosuhteissa maanmuokkausmenetelmä valitaan huomioimalla metsäpalstan maantieteellinen vyöhykejako, pinnanmuodostus, rinteiden ekspositio ja jyrkkyys, maannoksen vedenläpäisevyys, maaperän kivisyys, metsäpalstan koko ja saavutettavuus, eroosioprosessien synty- ja kehittymisvaara.
34. Maanmuokkausmenetelmiä vuoristo-olosuhteissa:
  - kun rinteet ovat alle 6 astetta jyrkkiä ja sijaitsevat paksulla ja vähäkivisellä maalla, saa käyttää osittaista ja täydellistä maanmuokkausta
  - alle 12 astetta jyrkillä rinteillä vähäkivisellä maalla käytetään kaistaleittaista metsäaurausta tai tehdään kyntöpenkereitä, kostealle maalle tehdään harjanteita, kuivilla mailla ja sellaisilla tuoreilla kivisillä mailla, joilla ei kasva korkeavartisia heinäkasveja, käytetään kuohkeuttamista, tehdään kyntövakoja maapohjaa kuohkeuttamalla, valmistetaan pieniä penkereitä tai ojia
  - 12 – 40 astetta jyrkillä rinteillä vettä läpäisevän emäkallion päällä olevaan maaperään tehdään 2,5 – 4,5 m levyisiä penkereitä louhimalla
  - pienillä palstoilla maa muokataan uudistusaloittain tai epäyhtenäisinä kaistaleina, tehdään kuoppia tai ojia
35. Poikkeuksellisesti ilman ensin tehtävää maanmuokkausta saa viljellä metsää istuttamalla koulittuja taimia hyvin raivatuille hakkuuaukoille, joilla kantoja on alle 500 kpl hehtaarilla eikä ole vaaraa nopeakasvuisten roskapuumetsiköiden uudistumisesta, sekä metsäpalstoille, joilla maaperä on ikiroudassa.
36. Viljelymetsiä voidaan perustaa yhdestä vallitsevasta puulajista (puhtaat viljelymetsät) tai useasta vallitsevasta ja sivupuulajista ja pensaslajeista (sekatyyppin viljelymetsät).
37. Pääpuulaji valitaan paikallisista puulajeista ja sen on oltava metsänuudistamisen tavoitteen mukainen ja sopia metsäpalstan luonnon- ja ilmasto-oloihin.

38. Metsän sivupuu- ja pensaslajeja valittaessa on otettava huomioon niiden vaikutus pääpuulajiin.
- Metsän sivupuu- ja pensaslajit sijoitetaan viljelymetsään pääasiassa siten, että ne vuorottelevat riveittäin pääpuulajin kanssa.
39. Taigavyöhykkeen sekä lauhkean vyöhykkeen sekametsien hakkuuaukoilla tuoreilla, kosteilla ja liian kosteilla mailla koulimattomia taimia istuttamalla perustettujen viljelmien tiheyden on alussa oltava vähintään 3 000 tainta hehtaarille. Kuivilla mailla ja metsäarovyöhykkeellä vastaava luku on 4 000 tainta hehtaarille. Kun metsänviljely tehdään kylvämällä, kylvöpaikkojen määrää lisätään 20 prosentilla verrattuna em. tiheysohjeeseen. Kun metsänviljely tehdään koulittuja taimia istuttamalla, saa taimien määrää vähentää 2 500 kappaleeseen hehtaaria kohti.
40. Haitallisten eliöiden esiintymispaikoissa metsän istutuksen (kylvön) perustiheys ja koostumus määritellään erikseen tehtävien tutkimusten perusteella.
41. Metsänviljely tehdään pääasiassa istuttamalla, jolloin käytetään erilaisia istutusmateriaaleja. Istutus on suositellumpi tapa veden ja tuulen aiheuttamasta eroosiosta kärsineillä mailla, liian kosteassa maaperässä ja palstoilla, joilla istutuspaikoille kasvaa nopeasti rikkakasveja, sekä alueilla, jotka eivät ole riittävän kosteita.
42. Istutusta varten käytetään näiden sääntöjen liitteessä 1 mainittujen vaatimusten mukaisia taimia.
43. Metsänviljelyn saa lievästi heinittyneillä metsäpalstoilla tehdä kylvämällä. Kylvämistä on mahdollista käyttää taigavyöhykkeen kuivilla hiekka- ja kivipohjaisilla palstoilla, Venäjän Euroopan puoleisilla metsäaro- ja arovyöhykkeillä, Pohjois-Kaukasuksen vuoristovyöhykkeellä tammen, kastanjan, pähkinäpuun ja muiden suurisiemenisten puulajien viljelyksiä perustettaessa. Kylvöä käytetään myös puoliaavikon vyöhykkeellä perustettaessa metsäviljelyksiä hiekalle.
44. Metsän istutus ja kylvö voidaan liittää lannoittamisen, kasvinsuojeluaineiden levittämisen sekä maaperää parantavien heinäkasvien kylvön yhteyteen.
45. Suurimmassa osassa tapauksista paras metsänistutus ja -kylvöaika on varhain keväällä ennen silmujen puhkeamista.
46. Jotta maan pinta ei kasvaisi täyteen rikka- eikä pensaskasvillisuutta eikä siihen pääsisi kertymään kosteutta, hoidetaan viljelymetsää maatalousteknisin hoitotoimenpitein.
- Maatalousteknisiin hoitotoimenpiteisiin kuuluu:
- kasvien kohentaminen käsin, jotta ne eivät tukahdu heinään, multaan, lumeen tai kärsi maapinnan kulumisesta ja kulkeutumisesta tai maan routimisesta
  - maanpinnan kuohkeuttaminen siten, että samalla tuhotaan heinä- ja puukasvit viljelyriveistä ja niiden väleistä
  - heinäkasvillisuuden ja ei-toivotun puukasvillisuuden tuhoaminen ja torjunta
  - metsäviljelysten täydentäminen, täydennyslannoitus kivennäislannoitteilla, kastelu
47. Metsävyöhykkeellä maatalousteknisillä hoitotoimenpiteillä ehkäistään pääasiassa metsikön pääpuulajin kasvun huononemista ja puiden kuolemista metsikön heinäkasvillisuuden ja ei-toivottujen nopeakasvuisten puulajien vaikutuksen seurauksena.
- Metsäaro-, arovyöhykkeillä, puoliaavikolla ja aavikolla maataloustekniset hoitotoimenpiteet on suunnattu etupäässä maaperän kosteuden keräämiseksi ja taloudellisesti järkevän kulutuksen turvaamiseksi.
- Maatalousteknisten hoitotoimenpiteiden eri menetelmät, määrä ja kesto riippuvat luonnon- ja ilmasto-oloista, viljelyn puulajin biologisista ominaisuuksista, maaperän muokkaustavasta, metsänviljelymenetelmästä sekä käytetyn istutusmateriaalin koosta.
48. Kemikaalien käyttö rikkakasvien ja ei-toivotun puukasvillisuuden torjunnassa on sallittua poikkeustapauksissa siten, että huomioon otetaan myös ympäristönsuojeluasiat Venäjän federaation lainsäädännön mukaan.
49. Metsänviljelystä täydennetään (kuolleiden kasvien tilalle istutetaan uusia), kun istutustulos on 25 – 85 %. Sellaisia viljelyksiä, joilla luonnonpoistuma (kasvikuolema) palstalla on epätasainen, täydennetään istutustuloksesta riippumatta.
50. Viljelymetsien istutustulosta arvioidaan kasvamaan lähteneiden taimien istutuspaikkojen (kylvöpaikkojen) määrän prosentuaalisena suhteena koealan kaikkiin istutuspaikkoihin (kylvöpaikkoihin) nähden.

51. Viljeltävien kasvien tiheys ja sijoittelu määritellään käyttämällä hyväksi koealoja tai taimirivien laskentapätkiä, jotka sijaitsevat lohkolta vinosti tasaisin välein. Koealojen on katettava leveyssuunnassa vähintään 4 pääpuulajiriviä rivivälien keskustasta lähtien ja täydellinen sarja eri lajeja.
- Alle 3 hehtaarin palstoilla otetaan huomioon vähintään 5 % istutuspaikkojen (kylvöpaikkojen) pinta-alasta tai määrästä, 4 – 5 hehtaarin lohkoilla vähintään 4 %, 6 – 10 hehtaarin lohkolta vähintään 3 %, 11 – 50 hehtaarin lohkoilla vähintään 2 %, 50 – 100 hehtaarin lohkoilla vähintään 1,5 % ja 100 hehtaarin ja sitä suuremmilla lohkoilla vähintään 1 %. Prosentuaalista osuutta voidaan nostaa viljeltävien metsäkasvien kunnan ja ominaisuuksien mukaan.
52. Kun kylvö on tehty yhtenäisenä rivikylvönä, kylvöpaikat otetaan huomioon 0,4 – 1 metrin välein riippuen eri puulajien metsiköiden sijainnista kyseisellä uudistusosalalla. Kuolleisiin kasveihin tässä laskentamenetelmässä kuuluvat 0,8 – 2 metriä pitkät ja sitä pitemmät laskentarivit, joilla ei ole viljeltyjen puukasvien taimia.
53. Yhdistetty uudistaminen toteutetaan istuttamalla ja kylvämällä metsää palstoille, joilla taloudellisesti arvokkaiden puulajien luontainen uudistaminen ei ole varmaa.
- Metsäpalstan sellaisten uudistusalojen, joilla kylvämällä ja istuttamalla aikaansaadun pääpuulajin määrä on saman verran tai enemmän kuin metsikön alikasvoksen määrä, katsotaan kuuluvan viljeltyihin uudistusaloihin, mutta määrän ollessa pienempi, yhdistetyllä tavalla uudistettuihin aloihin.
54. Yhdistetyn metsänuudistamisen yhteydessä viljelymetsien tiheys (istutus- tai kylvöpaikkojen määrä pinta-alayksikköä kohden) määritellään metsikön pääpuulajin alikasvoksen ja taimikon määrän mukaan. Tuolloin perustana käytetään olettamusta, että viljeltävien kasvien kokonaismäärän ja pääpuulajin alikasvoksen määrän on oltava vähintään näiden sääntöjen liitteessä 2 määritellyn suuruisen.
55. Yhdistettyä uudistamista metsikön latvuston katveessa käytetään pääasiassa vihervyöhykkeillä metsän sanitääris-hygienisten tehtävien tehostamiseksi sekä eroosiota torjuvissa ja muissa suojusmetsissä.
56. Kun metsikön latvuston katveessa käytetään yhdistettyä uudistamista, viljelymetsän tiheyden on alussa oltava vähintään 50 % ohjearvosta, joka vastaavissa luonnon- ja ilmasto-oloissa tehtävälle metsänviljelylle on asetettu.
57. Viljelymetsät, joissa istutustulos on alle 25 %, katsotaan kuolleiksi.
- Viljeltyjen ja yhdistettyä uudistamista käyttämällä perustettujen uudistusalojen katsotaan kuuluvan metsäkasvillisuuden peittämiin maihin sitten, kun metsäkasvit ovat saavuttaneet näiden sääntöjen liitteessä 1 mainitut pääpuulajin piirteet.

Metsänuudistamissääntöjen liitteet:

Liite 1

Puulajien istutusmateriaalin vaatimukset sekä metsänviljelyn ja yhdistetyn metsänuudistamisen avulla perustettujen taimikoiden laatuvaatimukset aloilla, jotka kuuluvat siirrettäviksi metsäkasvillisuuden peittämiin maihin

Liite 2

Metsänuudistamismenetelmät taloudellisesti arvokkaiden puulajien luontaisen uudistumisen mukaan